

Zbornik sudske prakse

Predmet T-547/18

**Raivo Teeäär
protiv
Europske središnje banke**

Presuda Općeg suda (prvo vijeće) od 26. ožujka 2020.

„Javna služba – Osoblje ESB-a – Program pomoći pri prijelazu s jednog radnog mjesta na drugo radno mjesto izvan ESB-a – Odbijanje prijave za sudjelovanje – Uvjeti prihvatljivosti – Različiti radni staž koji se traži ovisno o tomu potpada li član osoblja u jednostavni ili dvostruki platni razred – Razvrstavanje u platni razred s obzirom na vrstu radnog mjesta – Jednako postupanje – Proporcionalnost – Očita pogreška u ocjeni”

1. *Dužnosnici – Osoblje Europske središnje banke – Pravila o osoblju – Pilot program za pomoć pri prijelazu s jednog radnog mjesta na drugo radno mjesto izvan Europske središnje banke (ESB) – Uvjeti prihvatljivosti – Različiti radni staž koji se traži ovisno o tomu je li platni razred jednostruki ili dvostruki – Diskreციjska ovlast ESB-a – Granice – Interes službe – Razvrstavanje u platni razred s obzirom na vrstu radnog mjesta – Povreda načela jednakog postupanja i načela proporcionalnosti – Nepostojanje (Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 21.; Pravila o osoblju Europske središnje banke, čl. 2.3.1.)*

(t. 37.-43., 48., 49., 51.-58., 63.-65.)

2. *Dužnosnici – Osoblje Europske središnje banke – Pravila o osoblju – Pilot program za pomoć pri prijelazu s jednog radnog mjesta na drugo radno mjesto izvan Europske središnje banke (ESB) – Uvjeti prihvatljivosti – Različiti radni staž koji se traži ovisno o tomu je li platni razred jednostruki ili dvostruki – Diskreციjska ovlast ESB-a – Granice – Interes službe – Razvrstavanje u platni razred s obzirom na vrstu radnog mjesta – Povreda načela jednakog postupanja i načela nediskriminacije na temelju dobi – Nepostojanje (Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 21.; Direktiva Vijeća 2000/78; Pravila o osoblju Europske središnje banke, čl. 2.3.1.)*

(t. 70.-72., 75.-77., 80.-82.)

Kratak prikaz

U presudi Teeäär/BCE (T-547/18), donesenoj 26. ožujka 2020., Opći je sud odbio tužbu člana osoblja Europske središnje banke (ESB) protiv odluke kojom je ESB odbio njegovu prijavu za pilot program za pomoć pri prijelazu s jednog radnog mjesta na drugo radno mjesto izvan ESB-a (u daljnjem tekstu: ATP) i njegov zahtjev za naknadu štete te mu je naložio snošenje troškova.

Tužitelj je stupio u službu ESB-a 2004. u dobi od 50 godina te je razvrstan u platni razred F/G (dvostruki platni razred), pod koji je potpadala funkcija za koju je zaposlen, na stupnju koji je odgovarao trajanju, razini i važnosti njegova profesionalnog iskustva.

Izvršni odbor ESB-a je 2012. uveo pilot program za ATP. Primjenjiva odredba uspostavljala je razliku u postupanju prema članovima osoblja ESB-a ovisno o tome jesu li potpadali pod dvostruki ili jednostavni platni razred, tim što je određivala da su prvi, koji su činili velik dio osoblja, prihvatljivi za navedeni program nakon dvanaest godina radnog staža u njihovu platnom razredu, dok je za druge traženi radni staž bio samo osam godina.

Tužitelj se prije svega pozivao na nezakonitost navedene odredbe, ističući, s jedne strane, povredu načela jednakog postupanja i načela proporcionalnosti te očitu pogrešku u ocjeni i, s druge strane, povredu članka 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i Direktive 2000/78¹, zbog diskriminacije na temelju dobi.

Kao prvo, kad je riječ o tužbenom razlogu koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja i načela proporcionalnosti te očitoj pogrešci u ocjeni, Opći je sud najprije naveo da je cilj uvođenja pilot programa za ATP bio preventivno spriječiti više rizika koji bi mogli ugroziti dobro funkcioniranje ESB-a u bližoj ili daljoj budućnosti, na način da se unaprijed stvore slobodna radna mjesta kako bi se omogućilo zapošljavanje novih osoba i povećale mogućnosti internog promaknuća za postojeće osoblje. Budući da je ta mjera mogla pridonijeti tomu da se zadrži ili čak poboljša razina kvalitete usluga pruženih u okviru obavljanja zadaća ESB-a, bila je objektivno opravdana i povezana s interesom službe. Opći sud je zatim naveo da je predmet pilot programa za ATP bio uzrokovati dobrovoljan i prijevremeni odlazak dijela članova osoblja koji su radili određeni broj godina unutar ESB-a ostajući u istom platnom razredu, potičući taj odlazak u obliku potpore za karijerni prijelaz izvan ESB-a, osobito na financijskom planu, razlikujući članove osoblja koji potpadaju pod jednostavan platni razred od onih koji potpadaju pod dvostruki platni razred. U tom pogledu, Opći sud je utvrdio da situacije tih dviju kategorija osoba o kojima je riječ nisu usporedive, jer se razlikuju po bitnom elementu sa stajališta interesa službe, odnosno po tome što odgovaraju različitim vrstama funkcija, od kojih je ESB želio da neke obavlja stabilnije osoblje. Opći je sud također utvrdio da je u svakom slučaju i zbog istih razloga razlika u postupanju koju čini određivanje uvjeta prihvatljivosti od dvanaest godina umjesto osam, za članove osoblja koji obavljaju vrstu funkcija koja potpada pod dvostruki platni razred bila objektivno opravdana i osim toga, način na koji je ESB uzeo u obzir obilježje funkcija koje potpadaju pod dva dvostruka platna razreda bio je proporcionalan, s obzirom na to da je ta razlika od četiri godine približno odgovarala razlici u prostoru za napredovanje s obzirom na plaće, koja postoji između jednostavnog platnog razreda i dvostrukog platnog razreda. U tom pogledu Opći sud je istaknuo da, s obzirom na to da je morao uvesti propis opće primjene u području u kojem ima široku diskrecijsku ovlasti i veliku autonomiju, ESB je mogao za osnovu

¹ Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL 2000., L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

uzeti standardne situacije, a da usto nije bio dužan propisati sustav iznimki kako bi se uzele u obzir netipične situacije, poput tužiteljeve, koji, je imajući u vidu njegovo ranije profesionalno iskustvo, kod zaposlenja bio razvrstan na visoki stupanj dvostrukog platnog razreda F/G.

Opći sud je također podsjetio na to da, s jedne strane, kada utvrđuje pravila o pitanjima koja se odnose na pravila o osoblju koje zapošljava, ESB raspolaže velikom autonomijom zbog svoje funkcionalne neovisnosti i da, s druge strane, institucije raspolažu širokom diskrecijskom ovlašću za utvrđivanje interesa službe, s obzirom na to da je sudski nadzor ograničen na provjeru da provedeni odabiri ne proizlaze iz očite pogreške. U tom kontekstu Opći sud je naveo da se kriterij radnog staža koji je određen za pilot program za ATP temeljio na objektivnoj osnovi te je bio u skladu sa strukturom karijera unutar ESB-a utemeljenom na vrsti radnog mjesta. Opći je sud također utvrdio nije beznačajno za ocjenu proporcionalnosti predmetnog kriterija radnog staža istaknuti da je on uključen u pilot program koji treba naknadno ocijeniti.

Kao drugo, kad je riječ o tužbenom razlogu koji se temelji na postojanju diskriminacije na temelju dobi, Opći je sud utvrdio da uvjeti prihvatljivosti tog programa ne sadržavaju nikakvo izravno upućivanje na dob članova osoblja i da razlika među njima ovisno o platnom razredu pod koji potpadaju nije povezana s njihovom dobi. U tom pogledu, Opći sud je istaknuo da radni staž u bilo kojem platnom razredu ovisi samo o trenutku u kojem je osoba zaposlena ili eventualno promaknuta u platni razred. Usto, Opći sud je utvrdio da iz rezultata nakon završetka ATP-a konkretno proizlazi da spornim kriterijem radnog staža među članovima osoblja nisu u povoljniji ili nepovoljniji položaj stavljeni oni koji spadaju u određenu dobnu skupinu.